

вдосконалює, пропонує нові методи. Основна умова такої діяльності – інноваційний потенціал викладача» [5, с. 48].

Література

1. Жуков Г. Н. Основы общей профессиональной педагогики: Учебное пособие / Г. Н. Жуков. – М.: Гардарики, 2005. – 365 с.
2. Кузьмінський А. І. Педагогіка вищої школи: навчальний посібник / А. І. Кузьмінський. – К.: Знання, 2005. – 486 с.
3. Богданова І. М. Педагогічна інноватика: навч. посіб. / І. М. Богданова. – О.: ТЕС, 2000. – 476 с.
4. Юрович В. Нестандартні уроки як засіб підвищення ефективності навчання в курсі «Я і Україна» / В. Юрович // Початкова школа. – 2006. – № 6.– С. 23-26.
5. Кочубей А. В. Інноваційні методи викладання гуманітарних дисциплін у вищих технічних навчальних закладах / А. В. Кочубей // Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти: зб. наук. пр. / Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету, 2013. – Вип. 7 (50). – Р., 2013. – С. 45-48.

УДК (340.115.7)

Козаченко О. В., д.ю.н., професор,
Мусиченко О. М., викладач,
Миколаївський інститут права Національного університету
«Одеська юридична академія», м. Миколаїв

ПЕРСПЕКТИВНІ ІННОВАЦІЙНІ ПРОЕКТИ У ЮРИДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Загальновідомо, що інноваційні проекти представляють собою такий план соціально-корисної діяльності, який пов'язаний з трансформуванням наукових досліджень і розробок у новий або покращений продукт чи процес, що має використання у практичній діяльності або є новим підходом до соціальних послуг, що надаються. В сучасних умовах реформування освіти в цілому, й вищої освіти зокрема, інноваційні проекти здебільшого орієнтовані на модернізацію матеріально-технічних умов отримання освіти, забезпечення можливостей щодо поєднання практичного застосування та визначених напрямків наукової діяльності. Представляється, що зазначені напрямки безпосередньо пов'язані з комерціалізацією результатів наукових досліджень, що в сучасних умовах ринкових відносин і обмеженістю бюджетного фінансування, є зрозумілим і обґрунтованим. Однак, на наш погляд, особливої уваги вимагає інший напрямок інноваційної діяльності, який орієнтований на використання у навчальному процесі таких результатів наукових досліджень, які повністю відповідають вимогам подальшої практичної діяльності випускників вишів України. В межах юридичної освіти до таких проектів слід віднести дослідження заходів кримінально-правового впливу.

Сучасний стан розвитку кримінального права визначається пошуком ефективних форм впливу на поведінку особи, яка вчинила як злочинне, так і об'єктивно неправомірне діяння. В умовах сьогодення кримінальне законодавство характеризується певним різноманіттям правових прийомів і способів впливу з метою кари, виправлення, попередження злочинної діяльності. У той же час подальшого дослідження вимагають заходи впливу, орієнтовані на перевиховання, надання медичної допомоги і лікування особи. При цьому слід враховувати, що окремі види кримінально-правових заходів, помилково, віднесені до інших галузей українського права, зокрема реституційно-компенсаційні заходи мають виключно кримінально-процесуальну належність, здійснення превентивно-профілактичної діяльності пов'язується із застосуванням положень адміністративного права і т.п.

Кримінально-правова наука робить перші кроки у напрямку розбудови теоретично обґрунтованої системи кримінально-правових заходів, яка, з одного боку, здатна забезпечити необхідний і достатній вплив на кримінальні практики в різноманітних формах їх прояву, а з іншого – відповідає принципам функціонування правової та соціальної держави. Проведений аналіз практики застосування заходів кримінально-правового впливу переконує у тому, що серед усіх кримінально-правових заходів, передбачених діючим законодавством, зберігається домінування кримінального покарання. Значна кількість кримінально-правових заходів залишається недостатньо витребуваною у випадках можливого і доцільного їх застосування. Крім того, у процесі гуманізації діючого законодавства існує нагальна потреба розширення меж здійснення кримінально-правового впливу за рахунок теоретико-методологічного забезпечення різноманіття заходів як примусового, так і заохочувального характеру, здатних утворити режим необхідного і достатнього впливу на особу, яка вчинила суспільно небезпечне діяння. Зокрема, діючим законодавством вже передбачається застосування спеціальної конфіскації, заходів кримінально-правового характеру до юридичних осіб, які є недостатньо дослідженими, що значно обмежує можливості по їх практичному застосуванню майбутніми фахівцями в галузі права.

За вказаних підстав на кафедрі кримінально-правових дисциплін Миколаївського інституту права Національного університету «Одеська юридична академія» в межах плану наукових досліджень кафедри на 2011-2015 роки «Гуманізація як засіб забезпечення стало розвитку української державності і права» та плану наукових досліджень Національного університету «Одеська юридична академія» відповідно до теми «Теоретичні та прикладні проблеми забезпечення стало розвитку української державності та права» (державний реєстраційний номер 011U0006H) у 2011 була підготовлена монографія «Кримінально-правові заходи: культуро-антропологічний вимір», а у 2012 році захищена дисертація на здобуття

наукового ступеня доктора юридичних наук за темою «Кримінально-правові заходи в Україні: культуро-антропологічна концепція» Козаченком О. В.

На підставі проведеного дослідження у 2014-2015 навчальному році була розроблена і обґрунтована до використання програма з навчальної дисципліни «Кримінально-правові заходи в Україні», а також підготовлений та виданий колективом кафедри кримінально-правових дисциплін підручник з однойменною назвою. Зазначена навчальна дисципліна орієнтована для використання в навчальному процесі підготовки фахівців в галузі права після вивчення ними таких фундаментальних дисциплін, як кримінальне право та кримінальний процес, оскільки інформація про заходи здійснення кримінально-правового впливу ґрунтується на загальних (догматичних) засадах вказаних галузей права.

До змістовних особливостей зазначеної початкової дисципліни слід віднести наступне: студенти знайомляться з поняттям «кримінально-правові заходи», його ознаками та властивостями і співвідношенням з такими загальноживаними поняттями як «кримінально-правовий вплив», «кримінальна відповідальність», «покарання» та інші; слухачі отримують інформацію про суб'єктивні та об'єктивні властивості кримінально-правових заходів, які виступають підґрунтям як для їх нормативного визначення, так і практики застосування, та про «багатоколіїність» системи заходів кримінально-правового впливу; здійснюється ознайомлення з національними традиціями нормативного визначення і практики застосування системи кримінально-правових заходів в Україні та засадами кримінально-правового впливу в різних джерелах (формах) української культури; пропонується аналіз кожного з структурних елементів системи кримінально-правових заходів, а саме – примусових заходів, до яких віднесені: покарання, інші кримінально-правові заходи (примусові заходи медичного характеру, примусове лікування, спеціальні кримінально-правові заходи), кримінально-правові заходи виховного характеру, превентивні та компенсаційні заходи, кримінально-правові заходи, що застосовуються до юридичних осіб та заходи забезпечення у кримінальному праві та, окремо, – заохочувальних кримінально-правових заходів; слухачі також ознайомлюються із засадами функціонування всієї системи кримінально-правових заходів.

Для додаткового вивчення студентам пропонуються наукові та навчально-методичні джерела, підготовлені українськими фахівцями, які внесли помітний доробок в розвиток вчення про кримінально-правові заходи впливу. Зазначена інформація подається з урахуванням її теоретичної відповідності та прикладної доцільності.

На підставі викладеного слід зазначити, що перспективність інноваційних проєктів, які реалізуються у вищих навчальних закладах, не в останню чергу пов'язується з можливостями використання наукових здобутків у навчальному процесі за умови їх відповідності вимогам практичної діяльності майбутніх фахівців в різних галузях знань, у тому числі й у галузі юриспруденції.